

Република Србија
УПРАВНИ СУД
2 У 18961/10
28.03.2012. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: др Јадранке Ињац, председника већа, Биљане Тамбурковски Баковић и Јелене Тишма - Јовановић, чланова већа, са судским саветником Татјаном Попара, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ... бр. ..., против туженог Републичког завода за заштиту споменика културе, са седиштем у Београду, Радослава Грујића бр. 11, ради поништаја решења 2/208 од 29.01.2010. године, у предмету утврђивања услова за предузимање мера техничке заштите за санацију, адаптацију и реконструкцију објекта, по одржаној усменој и јавној расправи дана 09.03.2012. године, у нејавној седници већа одржаној дана 28.03.2012. године, донео је:

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење Републичког завода за заштиту споменика културе 2/208 од 29.01.2010. године и предмет враћа надлежном органу на поновно одлучивање.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев А.А. да се Стамбеној згради бр..., у Улици ... у ..., призна својство странке (заинтересованог лица) у управном спору.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Завода за заштиту споменика културе града Београда бр. 0704/09 од 14.12.2009. године, којим решењем се утврђују услови за предузимање мера техничке заштите за санацију, адаптацију и реконструкцију објекта у Улици ... бр. ... у

Предметном тужбом и наводима на усменој јавној расправи тужилац оспорава законитост решења туженог органа из свих законом прописаних разлога. Наводи да је првостепени орган, одлучујући о његовом захтеву, дао сагласност на адаптацију и

реконструкцију стана број ... у згради број ... у Ул. ... у ..., при чему је одобрио отварање врата на том стану из пролаза – ветробрана ширине 115 цм, иако то захтевом није тражено, без образложења који разлог га је определио за доношење такве одлуке, а о делу захтева који се односи на отварање врата на фасади зграде према улици уместо једног од два прозора на истом стану није одлучио, иако је био у обавези да донесе одлуку у смислу одредаба Закона о општем управном поступку. Указује да првостепени и тужени орган нису ценили извештај Секретаријата за урбанизам града Београда, у коме је опредељено да је зграда у Улици, у којој се налази предметни стан у приземљу, предвиђена за претварање пренаменом стамбеног у пословни простор у циљу обављања угоститељске делатности, што значи да су наведени органи игнорисали Детаљни урбанистички план као императивни пропис донет од стране Скупштине града Београда, који није могао бити донет без њихове претходне сагласности у делу који се односи на културне историјске споменике града, укључујући ту и објекат у Скадарској број 28, у коме се налази предметни стан. Указује да је решење о отварању врата у пролазу – ветробрану зграде ширине 115 цм у супротности са условима и техничким нормативима за пројектовање који су усвојени одлуком Скупштине града Београда број 3-864/83-XXVIII-01 од 24.11.1983. године, којом је на страни 31. тачка 221.28 прописано да се не дозвољава улаз у пословне просторије из ветробрана који је намењен станарима, а чл. 4. исте Одлуке да се одобрење за изградњу стамбене зграде, после ступања на снагу те Одлуке, може дати само ако је зграда пројектована сагласно условима из Одлуке. Истиче да му је познат Закон о културним добрима а суду указује да је Скупштина града донела Детаљан урбанистички план и одлуку коју овај план санкционише и да доношење тог плана није било могуће пре него што је институција која се бави оперативном заштитом културних добара на подручју града Београда а то је овде првостепени орган дао сагласност на такав план пре него што је исти усвојен од стране Скупштине града Београда, што значи да детаљни план обавезује како правна и физичка лица, тако и државне органе који поступају у вези са применом ДУП-а, а тим планом је предвиђена намена објекта у ... улици бр.... у ... за угоститељски објекат. Даље истиче да је потпуно нелогичан став првостепеног органа о томе да не дозволи отварање отвора – врата јер би то у супротном значило да се пролази кроз двориште у коме се налази 5 станова у којима живе људи где треба да се кроз пасаж – ветробран остварује комуникација са угоститељским објектом а које користе и станари свих 5 станова у дворишту, а и супротан је цитираној одлуци Скупштине града Београда, са тим да се тужени орган уопште није бавио оценом приложене фотодокументације из које се види да су бројним објектима на истој локацији дате сагласности за отварање врата на фасадама

зграде. Тужилац истиче да се у Б листу непокретности у делу који се говори о подацима о зградама и другим грађевинским објектима и носиоцима права на њима под редним бројем 1 у рубрици 5 стоји - породична стамбена зграда ... број ..., што значи да се грађанин А.А. незаконито представља као председник Савета стамбене зграде јер се на управљање и газдовање породичним стамбеним зградама, сагласно одредбама Закона о основама својинско-правних односа, имају применити одредбе тог закона полазећи пре свега од права својине власника односно сувласника на стамбеној згради, односно, имајући у виду да је власник стана бр.7 у приземљу а грађанин А.А. двособног стана 54 м² на првом спрату, не могу се примењивати одредбе Закона о одржавању стамбених града, због чега исказ који је грађанин А.А. дао у својству председника Савета стамбене зграде не може бити коришћен као било какав доказ који се води у поступку пред овим судом. Сматрајући да тужени орган није ценио доказе које је приложио уз жалбу, а посебно оне доказе којима указује на околност да је на 10 пословних објеката у ... улици дозвољено отварање улазних врата на уличном делу тих објеката, у прилог чега је доставио и фотографије, предлаже да се тужба уважи и оспорено решење поништи. Трошкове управног спора не тражи.

Тужени орган, у одговору на тужбу, у свему остаје при разлозима из образложења оспореног решења, са предлогом да се тужба одбије, као неоснована. Трошкове управног спора не тражи.

Управни суд је одржао усмену, јавну расправу применом одредбе чл. 34. ст. 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), којом је прописано да је расправа обавезна, ако је у управном поступку учествовало две или више странака са супротним интересима, као што је овде случај.

Усмена расправа одржана је на основу овлашћења из чл. 39. ст. 1. Закона о управним споровима, у присуству тужиоца, А.А., а у одсуству уредно позваног туженог органа.

По оцени навода тужбе, одговора на тужбу и свих списа предмета, као и навода странке изнетих на усменој јавној расправи, Управни суд је нашао:

- тужба је основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је, по захтеву тужиоца за издавање конзерваторских услова од 30.11.2009. године, Завода за

заштиту споменика културе града Београда решењем бр. 0704/09 од 14.12.2009. године о утврђивању услова за предузимање мера техничке заштите за санацију, адаптацију и реконструкцију објеката у Улици ... број ... у ..., дозволио санацију, адаптацију и реконструкцију тог објекта, према следећим конзерваторским условима: санацију, адаптацију и реконструкцију приземног дела објекта извести у оквиру постојећих габарита и волумена објекта, са могућношћу пренамене предметног стамбеног простора у пословни простор, радовима на санацији, адаптацији и реконструкцији приземног дела зграде предвидети делимично уклањање мањих преградних зидова и формирање нових, задржавајући основну унутрашњу организацију простора. У том смислу, извести сва неопходна статичка испитивања и уколико се покаже оправдано урадити ојачање појединих конструктивних елемената, унутрашњу организацију простора извести тако, да се испоштује функционална организација простора која је условљена обављањем нове делатности у објекту, уз неопходну примену и поштовање грађевинских прописа и норми, улаз у пословни простор – локал извести пробијањем новог отвора у пасажу објекта, а економски прилаз локалу предвидети на месту досадашњег улаза у стамбену јединицу. Постојеће отворе на главној фасади задржати у изворном облику, без могућности њиховог проширења, делимичног или потпуног затварања, дотрајалу столарију на објекту заменити новом, која у потпуности мора одговарати постојећој, што подразумева: идентичан габарит, прозорску поделу и профилацију, материјализацију, завршну обраду и колорит. Радовима предвидети и реконструкцију дотрајалих електроинсталација и инсталација водовода и канализације, све нове инсталације, неопходно је прикључити на постојеће капацитете инфраструктурне мреже, без могућности постављања истих на фасаде објекта. Радове извести квалитетно у складу са важећим грађевинским стандардима, нормативима и прописима за дату врсту радова (став I диспозитива); пројекат и документација морају бити израђени на основу изнетих услова из става I решења (став II диспозитива); по изради документације подносилац захтева је дужан да на исто прибави сагласност Завода за заштиту споменика културе града Београда (став III диспозитива); ово решење не ослобађа подносиоца захтева обавеза прибављања и других услова, дозвола и сагласности предвиђених прописима о планирању и изградњи (став IV диспозитива); решење важи годину дана од издавања (став V диспозитива); жалба не одлаже извршење овог решења (став VI диспозитива).

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца, изјављена против цитираног решења првостепеног органа, уз образложење да је, након стручне анализе, извршене

применом правила конзерваторске струке и слободне оцене стручњака архитектонске струке приложене у списима, тужени орган закључио да је жалба неоснована, будући да је стручни став тог органа заснован на циљевима доношења Закона о културним добрима и на његовој законској надлежности да се културна добра и добра која уживају претходну заштиту "не смеју оштетити, уништити, нити се без сагласности, у складу са одредбама тог Закона, може мењати његов изглед, својство или намена", што значи да се не може дати сагласност на промену изгледа и својства заштићеног објекта која би настала ако би се при утврђивању услова за предузимање мера техничке заштите за санацију, адаптацију и реконструкцију објекта у Улици ... број ... у ... дозволило отварање врата на стану број 7 у приземљу, уместо једног од два постојећа прозора, како је то овде тужилац тражио. Ово стога што је правилно првостепени орган утврдио да је стамбена једноспратница у ... улици број ... у ... подигнута почетком 20. века надзиђивањем старије зграде истог габарита, да је фасада једноставне обраде са наглашеним прозорним венцима и натпрозорним шембранама у малтеру, које обликовање одговара дотадашњој архитектури скромно обрађених фасада, са понеким профилем око прозора и надкровном венцу. Како предметни објекат има документарну, односно културно-историјску вредност у оквиру уличног потеза и део је њеног ликовног значаја, амбијента који чини крива тераса ... улице са калдрмом, дрворед и приземне и спратне куће с краја 19. и с почетка 20. века, то физички оквир простора у коме се одвијају интелектуални и биемски живот ... представља јединствену урбану агломерацију престонице. Како је предметна стамбена зграда утврђена за културно добро, на њој су могуће грађевинске интервенције у смислу реконструкције и ревитализације, али уз очување спољног изгледа и непосредне околине, тако да би се отварањем врата на месту постојећег прозора на уличној фасади нарушила документарна вредност, не само предметног објекта већ и амбијента Б.Б. у целини. Ценећи наводе жалбе, тужени орган је нашао да је првостепени орган разматрао захтев тужиоца у целини и ожалбено решење издао за санацију, адаптацију и реконструкцију предметног објекта, с тим што није усвојио све појединачне захтеве тужиоца односно захтев за отварање врата на уличној фасади зграде према Улици Скадарској уместо једног од два прозора, из напред наведених разлога.

Оваква одлука туженог органа се не може прихватити, јер су управном поступку повређена правила поступка, што је било од утицаја на решавање ове управне ствари, на шта се оправдано указује тужбом.

Наиме, одредбом чл. 235. ст. 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01) прописано је да се у образложењу другостепеног решења морају оценити и сви наводи жалбе, с тим да ако је првостепени орган у образложењу свог решења правилно оценио наводе који се у жалби износе, другостепени орган се може позвати на разлоге првостепеног решења.

У конкретном случају, тужени орган приликом доношења оспореног решења није поступио на начин прописан цитираном одредбом закона, будући да оспорено решење није образложено у складу са том одредбом. Наиме, тужени орган у поступку по жалби није оценио све наводе жалбе, које је тужилац истакао и у тужби, да је свим власницима угоститељских објеката, а и власницима осталог пословног простора, у ... улици у ... дозвољено отварање врата на уличној фасади зграда и то бр. 9., 11., 13., 15., 17., 19., 20., 21., 24., 27., 34. и 38, које наводе је тужилац детаљно образложио у жалби, достављајући и фотокопије фотографија као доказе на наведене околности. Будући да тужени орган у образложењу оспореног решења није оценио релевантне наводе жалбе, које су од утицаја на чињенично стање утврђене у предметном управном поступку, суд налази да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца.

У поновном поступку, тужени орган ће, поступајући по примедбама суда изнетим у овој пресуди, у погледу повреде правила поступка, које су за тужени орган обавезне у смислу чл. 69. ст. 2. Закона о управним споровима донети нову на закону засновану одлуку.

Поднеском од 30.06.2010. године, А.А. је поднео захтев да суд призна својство странке (заинтересованог лица) у овом управном спору Стамбеној згради број ... у Ул. ... у ..., поднесак је потписао у својству председника савета зграде, а поред потписа налази се и одговарајући печат. На усменој јавној расправи, одржаној дана 09.03.2012. године, А.А. је наложено да, у року од 8 дана, достави доказ да је председник Савета стамбене зграде број ... у Ул. ... у А.А. је по том налогу поступио дана 19.03.2012. године, тако што је уз поднесак од наведеног датума доставио записник са конститутивне седнице Савета зграде П+1,, одржаној дана 01.02.2001. године. Како наведени записник није снабдевен одговарајућим печатом и не садржи списак свих власника станова и других посебних делова зграде, нити је констатована површина станова и других посебних делова зграде, то се не може закључити да ли је савет зграде уопште конституисан на законом прописани начин и да ли је А.А.

изабран за председника савета већином гласова, због чега достављени записник са конститутивне седнице Савета станара зграде број ... у Ул. ... у ... од 01.02.2001. године, не представља доказ да је А.А. председник савета те стамбене зграде, са ког разлога је на основу одредбе чл.74. Закона о управним споровима, а сходном применом одредбе чл. 101. ст. 4 Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11) одлучено као у ставу II диспозитива ове пресуде.

Са изнетих разлога, након закључене усмене јавне расправе, у смислу одредбе чл. 46. ст. 2. Закона о управним споровима, Управни суд је, применом одредаба чл. 40. ст.2. и 42. ст. 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), према стању у списима предмета, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 28.03.2012. године, 2 У 18961/10

Записничар
Татјана Попара,с.р.

Председник већа-судија
др Јадранка Ињац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

АМ